

כל התשפחת של שיר השירים,
למלך שהשלום כלו שלו, והיחוד
שהכל מתיחד הוא במקום הזה,
משום שהוא נוטל כל תשוקת כל
האיברים וכל הענוגים וכל
הפסופים העליונים, ומכנס הכל
לתוכו.

ועל זה הוא נקרא אחד, שלמה
המלך בסוד של רוח הקדש.
כששורה עליו אותה רוח הקדש,
רצה לחבר הכל ברצון שלם
כראוי וליחד הכל בחיבות
ברצון, להיות אחד למעלה
ולמטה. ועל זה אמר הכתוב (זכריה
יד) יהיה ה' אחד ושמו אחד.

ישקני מנשיקות פיהו וגו' (שיר א).
כתוב (יחזקאל א) וארא החיות והנה
אופן אחד בארץ אצל החיות
לארבעת פניו. הפסוק הזה נאמר
בקשר של רבי אלעזר. וארא
החיות - הסוד של ישראל סבא,
החבל בחקיקותיו בימין
ובשמאל.

שרשה רשומים קשורים זה עם
זה - דרום מזרח וצפון, יהו,
פנים נסתרים, לא שולטת העין
לראות, וכאן אמר וארא?

אלא היה מסתפל מתוך האור
שלא מאיר כמו מי שרואה
בעששית בתוך העינים
הנסתרים, כשמנצצים בתוך
אותה העששית. לזה הלשון לפי
שעה, ולא עומד בקיום.

מתגלגלים נוצצים לפי השעה
הזו, ונכנס הניצוץ זה בזה. אחד
עולה ויורד, ומתחזק בצד
הדרום, בסוד של האות יו"ד.
מתחזק ונכנס בצד הצפון
ומתגלגל בקשריו, ונכנס ועולה
בסוד של האות ט', ונגזו. זהו
שכתוב (בראשית א ד) וירא אלהים את
האור כי טוב, שנוצץ ולהט
בחקיקות באות ט', וגזו אותו.
הסוד של האות הזו נסתר בסתר, יוצא ממנו כל הניצוץ והזהר

למלכא דשלמא פולא דיליה, וייחודא דקא
מתייחד פולא, באתר דא איהו. בגין דאיהו
נטיל כל תיאובתא דכל שייפין, וכל עינוגין,
וכל פיסופין עילאין, וכניש פולא לגויה.

ועל דא איקרי איהו אחד, שלמה מלכא ברזא
דרוח קודשא. כד שרא עליה ההוא רוח
קודשא, בעא לחברא פולה ברעותא שלים
כדקא יאות, ולייחדא פולא בחביבו ברעותא,
למהוי חד עילא ותתא. ועל דא אמר קרא,
(זכריה יד טו) יהיה ה' אחד ושמו אחד.

ישקני מנשיקות פיהו וגו'. כתיב (יחזקאל טו א)
וארא החיות והנה אופן אחד בארץ
אצל החיות לארבעת פניו. האי קרא בקיטורא
דרבי אלעזר אתמר. וארא החיות, רזא
דישראל סבא, קפטירא בגליפוי בימינא
ובשמאלא.

תלת רשימין קטורין דא עם דא, דרום מזרח
וצפון, יהו, אפין סתימין, לא שליט
עינא למחמי, והכא אמר וארא.

אלא, הוה מסתפל מגו נהורא דלא נהרא,
כמאן דחמי בעששיתא, גו עיינין
סתימין, כד מנצצן גו ההוא עששיתא. להיט
להיטו לפום שעתא, ולא קאים בקיומא.

מתגלגלין נצצין לפום האי שעתא, ועאל
נציצו דא בדא. חד סליק ונחית,
ואתתקף בסטר דרום, ברזא דאת יו"ד.
אתתקף ועאל בסטרא דצפון, ומתגלגל
בקוטרוי, ועאל וסליק ברזא דאת ט', ואתגניז.
הדא הוא דכתיב, (בראשית א ד) וירא אלהים את
האור כי טוב. דנציע ולהיט בגליפין באות ט',
וגניז ליה.

רזא דאת דא סתימא בסתימו, נפיק מיניה כל
הסוד של האות הזו נסתר בסתר, יוצא ממנו כל הניצוץ והזהר